

Parter i det nationella målet

Motpart och klagande i andra instans: Förbundsrepubliken Tyskland

Klagande och motpart i andra instans: GS, företrädd av föräldrarna

Ytterligare deltagare i rättegången: Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Tolkningsfråga

Ska artikel 5 första delen a och b i direktiv 2008/115/EG⁽¹⁾ tolkas så, att den ovillkorligen utgör hinder mot att ett beslut om återvändande som meddelats mot en underårig tredjelandsmedborgare tillsammans med ett avslag på dennes ansökan om internationellt skydd, i vilket föreskrivs en tidsfrist för avresa på 30 dagar räknat från det att beslutet vunnit laga kraft, anses vara rättsenligt när det av rättsliga skäl inte inom överskådlig tid är möjligt att återsända någon av föräldrarna till ett land som förtecknas i artikel 3.3 i direktiv 2008/115/EG och det därmed inte heller rimligen kan krävas att den underåriga lämnar medlemsstaten på grund av skyddet för dennes familjeliv (artiklarna 7 och 24.2 i stadgan⁽²⁾, artikel 8 i Europakonventionen), eller är det tillräckligt att barnets bästa och familjeliv i den mening som avses i artikel 5 första delen a och b i direktiv 2008/115/EG beaktas på grundval av en nationell lagbestämmelse genom att uppskov med avlägsnandet beviljas efter det att beslutet om återvändande meddelats?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 2008, s. 98).

(²) EGT C 364, 2000, s. 1.

Överklagande ingett den 9 augusti 2022 av Aeris Invest Sàrl av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 1 juni 2022 i mål T-628/17, Aeris Invest mot kommissionen och SRB

(Mål C-535/22 P)

(2022/C 380/09)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Aeris Invest Sàrl (ombud: advokaterna R. Vallina Hoset, E. Galán Burgos och M. Varela Suárez)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Gemensamma resolutionsnämnden (SRB), Konungariket Spanien, Europaparlamentet, Europeiska unionens råd, Banco Santander SA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- I första hand upphäva den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 1 juni 2022 i mål T-628/17, Aeris Invest mot kommissionen och SRB, EU:T:2022:315 och följaktligen
 - ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut SRB/EES/2017/08 av den 7 juni 2017 om antagande av en resolutionsordning för Banco Popular Español, S.A.,
 - ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2017/1246 av den 7 juni 2017 om godkännande av resolutionsordningen för Banco Popular Español, SA,
 - fastställa att artiklarna 15 och 22 i förordning 806/2014⁽¹⁾ inte är tillämpliga enligt artikel 277 FEUF.
- Förplikta Europeiska kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanser.

— Som ett alternativ till ovanstående yrkanden, återförvisa målet till tribunalen och förordna att beslut om rättegångskostnader i sådant fall kommer att meddelas senare.

Grunder och huvudargument

Klaganden har åberopat åtta grunder till stöd för sitt överklagande.

Genom den **första grunden** gör klaganden gällande att den överklagade domen åsidosätter artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) och artikel 296 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) i den del det i den överklagade domen anges att motiveringen av resolutionsordningen är tillräcklig och inte motsägelsefull.

Genom den **andra grunden** gör klaganden gällande att den överklagade domen åsidosätter artikel 47 i stadgan i den del det i domen anges att (i) klaganden är en tredje part, (ii) att sekretess för resolutionsordningen, värdering 1 och värdering 2, var motiverat, (iii) att motiveringen kan offentliggöras när talan väl har väckts, och (iv) att resolutionsordningens text i sin helhet inte är relevant för målets utgång.

Genom den **tredje grunden** gör klaganden gällande att den överklagade domen åsidosätter artikel 18 i förordning 806/2014, omsorgsplikten och artikel 296 FEUF, då relevanta omständigheter inte beaktades och det fanns alternativa lösningar.

Genom den **fjärde grunden** gör klaganden gällande att den överklagade domen utgör felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av artiklarna 14 och 20 i förordning 806/2014, av omsorgsplikten och av artikel 296 FEUF då (i) maximering av försäljningspriset är kopplat till principerna om rättvis konkurrens och transparens, (ii) förfarandet inte uppfyllde föreskrivna krav, och (iii) allmänintresset under alla omständigheter inte motiverar ett åsidosättande av artikel 14 i förordning 806/2014.

Genom den **femte grunden** gör klaganden gällande att den överklagade domen åsidosätter omsorgsplikten, artikel 17 i stadgan, artikel 14 i förordning 806/2014 och rätten till försvar, i så måtto att (i) den anklagar klaganden för att inte ha bevisat hur resolutionssyftena uppfylldes när dessa var konfidentiella, (ii) Gemensamma resolutionsnämnden inte var ordentligt förberedd och (iii) resolutionen var oproportionerlig med tanke på att enheten var solvent.

Genom den **sjätte grunden** gör klaganden gällande att den överklagade domen åsidosätter artikel 47 i stadgan, artikel 6 i konventionen och kontradiktoriska principen då (i) de handlingar som tribunalen krävde in i sitt beslut av den 12 maj 2021 inte tillhandahölls klaganden, (ii) den bevisning som var nödvändig för att iaktta rätten till försvar förvägrades, och (iii) klaganden inte tilläts ta del av och diskutera de handlingar som svarandens argument grundades på.

Genom den **sjunde grunden** gör klaganden gällande att den överklagade domen åsidosätter rätten till egendom genom att avslå klagandens invändning om rättsstridighet, i så måtto att (i) det föreligger ett ingrepp i rätten till egendom, (ii) att sätta ner bolagskapitalet för en bank som är solvent strider mot kravet på att en åtgärd måste vara nödvändig och förbudet mot godtycke, (iii) att skriva ner skulder och kapital för en solvent bank är oproportionerligt, och (iv) det inte finns någon lämplig kompensation.

Genom den **åttonde grunden** gör klaganden gällande att den överklagade domen åsidosätter artiklarna 17 och 52 i stadgan samt artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen, på så vis att (i) konceptet med ingrepp i rätten till egendom inte analyserar vad det var för förfarande och om åtgärden var godtycklig, samt (ii) det inte finns någon lämplig kompensation.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).